

رایباً - این اظهارات که هیچ پشتوانه اجرایی ندارد، تنها زمینه‌ساز اقدامات تروریستی رژیم آخوندی علیه مجاهدین در خاک عراق است، همان تروریستی که در عرض یک دهه گذشته، مرتکب ۱۵۰ عمل تروریستی علیه مجاهدین شده‌اند که به قتل دهها تن از مجاهدین و شمار کثیری از شهروندان بیگناه عراقی منجر شده است.

آن‌گاه نیروهای مقاومت و ایرانیان آزاده در سراسر جهان همراه با نیروها و شخصیت‌های آزادیخواه، انسدادوست و مدافع حقوق بشر، برای ختنی کردن توطئه استرداد و اخراج، با پایداری وارد کارزاری بزرگ در عرصه سیاسی، اجتماعی، حقوقی و دیپلماتیک شدند.

شبهی از تلاش‌های یک سال گذشته در عراق و در سایر کشورها، به شرح زیر بوده است:

۱۴- حمایت قاطع بسیاری از شیوخ و سران عشایر و معتمدین محلی و سازمان‌های سیاسی و کانون‌ها و انجمن‌های صنفی و سیاسی و مذهبی از اقوام و ملیت‌های مختلف در سراسر عراق از مجاهدین، شامل اتحادیه‌ها و انجمن‌های زنان، دانش‌جویان، معلمان، اطباء، ورزشکاران، کرمندان و هنرمندان.

تشکیل اجتماعات و گردهمایی‌های بزرگ توسط شخصیت‌های سیاسی، اجتماعی، مذهبی و شیوخ و سران عشایر و مردم عراق از همه قشرها، اصناف، ملیت‌ها و مذاهب این کشور در شهر اشرف، از جمله اجتماع ۵۰ هزار نفری مردم عراق در شهر اشرف در سالگرد ۱۷ ژوئن در حمایت از مقاومت ایران و مستحکم نمودن روابط دوستانه با مردم و نیروهای سیاسی در کردستان عراق و نیز گسترش پیوندهای دوستی و همبستگی با نیروهای ملی و دموکراتیک عراق.

در تقسیری از گردهمایی بزرگ اشرف و حمایت‌های فزاینده مردم و نیروهای دموکراتیک عراقی، تلویزیون الجزیره در ۲۹ خرداد ۸۳ گفت: «ناظران بر این باورند که اوضاع منطقه‌یی و چالش‌های امنیتی و سیاسی آن، باعث گردید که گزینه مربوط به حمایت از سازمان مجاهدین خلق ایران، امری ضروری برای به‌وجود آوردن توازن قوای جدید باشد».

طی یک سال گذشته در قرارگاه اشرف ۹ گردهمایی و ۸۳ جلسه و در بغداد و دیگر استان‌های عراق ۴۴ جلسه با شرکت قشربانی مختلف مردم و شخصیت‌های ملی و دموکراتیک و سران و شیوخ عشایر عراق برگزار گردید، برگزاری سه‌تظاہرات و چهارکنفرانس مطبوعاتی روشن‌گرانه نیز در شمار فعالیت‌های مجاهدان و رزم‌آوران آزادی مستقر در قرارگاه اشرف است.

۱۵- بیش از ۵۰۰ هزار تن از مردم عراق حکم شورای حکومتی سابق را محکوم کردند و با امضای بیانیه‌یی تأکید نمودند: «ما امضاکندگانی بیانیه حاضر خواستار حضور سیاسی مجاهدین در عراق هستیم و آن را تضمینی برای تحکیم مناسبات برادرانه و حسن همجواری و صلح پایدار بین دو ملت برادر ایران و عراق می‌دانیم و گواهی می‌دهیم که مجاهدین خلق از بدو ورودشان به عراق به‌عنوان یک نیروی مستقل هرگز در امور داخلی عراق دخالت نکرده‌اند. همبستگی قشربانی مختلف مردم عراق از شیعه و سنی تا کردهای عراقی با این سازمان، گواهی واقعیت است».

۱۶- ۱۲۰۰ حقوقدان و وکیل عراقی «ضمن اعلام همبستگی با بیانیه‌یی که توسط ۵۰۰ هزار نفر از مردم عراق امضا شده است»، اعلام کردند: «ما قویاً خواهان ادامه حضور سازمان مجاهدین خلق ایران در خاک عراق به‌عنوان سدی در برابر بنیادگرایی تا استقرار دموکراسی

در ایران می‌باشیم». حقوقدانان و وکلای عراقی گواهی دادند: «سازمان مجاهدین خلق ایران همواره مستقل بوده و قرارگاه‌ها و مراکز سازمان مجاهدین خلق تحت حاکمیت خودشان بوده است. این مسأله در چندین بیانیه و اظهار نظر مقام‌های عراقی و در برخورد مستقیم اکیپ‌های بازرسی وابسته به سازمان ملل متحد با سازمان مجاهدین خلق، مورد تأیید قرار گرفته و در گزارش دبیرکل کمیته‌های بازرسی به شورای امنیت هم ذکر شده است».

۱۷- به موازات دخالت‌های گسترده رژیم آخوندها در عراق، که با صدور بی‌دریغ بنیادگرایی و تروریسم همراه بود، مقاومت ایران در یک کارزار سیاسی و اطلاعاتی بزرگ، با انبوهی از اسناد و مدارک، مطامع و مقاصد و طرح‌های دامنه‌دار و نیز عملکرد ارتجاع حاکم بر ایران را افشا نمود. در طول زمان، علاوه بر توجیهات مردم عراق، که خود قربانیان درجه اول صدور ارتجاع و تروریسم از سوی رژیم ملایان بوده و هستند، توجیهات جهانی نیز تدریجاً به این حقیقت جلب شد و اکنون همگان تا حدودی با عملکرد رژیم آخوندی در عراق و خطرات آن برای صلح و آرامش در این کشور و در خاورمیانه آشنا شده‌اند. قلب مسأله اینست که رژیم به سواستفاده از جنگ و شرایط حاکم بر عراق، به‌غایت می‌کوشد که از این وضعیت، هم‌چون جنگ کویت و بسا بیش‌تر از آن، به سود خود بهره‌برداری کند.

۱۸- یونسوی وزیر اطلاعات، بارها رژیم آخوندها را «برنده نهایی» جنگ در عراق توصیف نموده و گفته است:

«بازی عراق را باید بازی پیچیده‌یی دانست که نظام جمهوری اسلامی در آن به پیروزی بی‌حد و حصری دست یافت، به‌نحوی که برخی از کشورها با حسرت به آن نگاه می‌کنند. وی از سرنوشت گروه مجاهدین در عراق به‌عنوان یک پیروزی برای جمهوری اسلامی یاد کرد» (رادپو فردا - ۱۰ مهر ۸۲).

«وزیر اطلاعات در ادامه، با تشریح موفقیت‌های ایران در منطقه و جهان، شکست گروهک منافقین در عراق را موفقیتی مهم برای جمهوری اسلامی ایران دانست و گفت، شکست منافقین در عرصه بین‌المللی و تروریست شناخته‌شدن این گروهک در جهان، حاصل تلاش جمهوری اسلامی ایران در زمینه دیپلوماسی و روابط بین‌المللی است» (تلویزیون رژیم - ۹ مهر ۸۲).

یونسوی اخیراً نیز تصریح کرد که: «به لطف خدا امروز در بازی پیچیده عراق، افغانستان و خلیج فارس، جمهوری اسلامی ایران تنها برنده است و... امروز جمهوری اسلامی به لطف خداوند و به دلیل تسلط کامل وزارت اطلاعات از جمله امن‌ترین جاهاست» (خبرگزاری رژیم - ۶ تیر ۸۳).

۱۹- رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت در آذرماه گذشته، در پیام خود به گردهمایی هموطنانمان در لندن، در همین‌باره به درستی گفت: «شورای ملی مقاومت ایران در پیکار مستمر خود برای آزادی و طی بیش از ده دهه، پیوسته نسبت به خطر صدور ارتجاع و بنیادگرایی و تروریسم هشدار داده است... امروز اما تأکید می‌کنیم که آخوندهای حاکم بر ایران، که شعارها و نعره‌های گوش‌خراشان در مورد «فتح قدس از طریق کربلا» را همه به‌یاد دارند، بار دیگر در عراق، که نزدیک به دو سوم جمعیت آن شیعیان هستند، فرصت را ممتنم یافته‌اند. در چنین وضعیت ژئوپولیتیکی باز هم مثل روزگار جنگ ۸ ساله، یعنی دوران جنگ ضدمیثقی، سد سدید در برابر ارتجاع و صدور بنیادگرایی همانا مجاهدین خلق ایران هستند. به همین خاطر، رژیم به شکل

چون آمیزی در پی زد و بند و توطئه و تروریسم علیه مجاهدین در خاک عراق است تا شاید بتواند آنها را ناگزیر از ترک این کشور کند و بعد طعمه خودش را بدون هیچ رادع و مانع ایدئولوژیکی و سیاسی، به‌ویژه از نوع ایرانی و شیعی، فرو ببرد».

در همین خصوص مورتن هوگلسند، عضو کمیسیون خارجه پارلمان نروژ، پس از سفر حقیقت‌یابی خود به عراق گفته است «چنان‌چه آمریکا قادر نباشد تا گذشته را پشت سرگذاشته و به حل و فصل چالش واقعی موجود درخاک عراق بپردازد، من از آن وحشت دارم که ما صاحب یک رژیم آخوندی بنیادگرایی دیگرگردیم» (افن پستن ۲- ژوئن ۲۰۰۴).

۲۰- رزم‌آوران آزادی، به‌رغم فشارهای همه‌جانبه و طاقت‌فرسا از جوانب مختلف، تمرکز مبارزاتی خود را بر روی استبداد مذهبی حاکم بر میهنمان از دست ندادند، دچار عکس‌العمل‌های خودبه‌خودی نگردیدند و با خویشتنداری و انضباطی فوق‌العاده، به عهد و پیمان خود با مردم ایران وفا دار ماندند و حتی برای یک لحظه از تضاد اصلی و دشمن اصلی مردم ایران غافل نشدند.

۲۱- در مواجهه با دولت و ارتش آمریکا و در تحقیقات اف‌بی‌آی و وزارت خارجه آمریکا، و مجموعاً در هفت‌نوبت عبور از زیر ذره‌بین‌های احراز هویت و بازجویی و سؤال و جواب و مصاحبه و تعیین تکلیف، بطالن برجسب تروریستی که منشأ آن اجابت درخواست‌های رژیم آخوندی بوده است، به‌اثبات رسید. این مهم، با روشن‌گری آکنده از صبر و منانت رزمندگان آزادی در مورد از آرمان‌هایشان، با دفاع جانانه از حق مردم ایران برای آزادی و برای مقاومت بر حق و مشروع در برابر فاشیسم مذهبی، صورت گرفت.

۲۲- در بیست و سومین سال مقاومت، هموطنانمان بزرگترین مراسم و گردهمایی‌ها را در حمایت از رزمندگان آزادی در اشرف و در همبستگی با مقاومت، در المان (دورتموند)، انگلستان (لندن)، آمریکا (واشینگتن)، بلژیک (بروکسل) و فرانسه (اورسورواژ)، برگزار نمودند. این گردهمایی‌ها با شرکت گسترده ایرانیان از سراسر جهان و با حضور و سخنرانی و پیام‌های حمایت شخصیت‌های برجسته سیاسی و اجتماعی از اروپا و آمریکا و کانادا و استرالیا و عراق همراه بود.

۲۳- بیش از ۱۰۰۰ تن از برجسته‌ترین حقوقدانان و وکلا در کشورهای مختلف جهان در سمینارها و کنفرانس‌های پیاپی و با امضای بیانیه، به دفاع از حقوق مردم و مقاومت ایران و به‌ویژه حقوق غیرقابل انکار رزمندگان آزادی در اشرف برخاستند.

در بیانیه پاریس به تاریخ ۱۰ مارس ۲۰۰۴ وکلا و حقوقدانان امضاکنده، از جمله گفته‌اند:

«بیانیه شورای حکومتی عراق مورخ ۹ دسامبر ۲۰۰۳ مبنی بر اخراج مجاهدین از عراق را غیرقانونی و خودسرانه می‌دانیم و آن را مردود می‌شماریم».

«توجه دولت آمریکا و سایر دولتها را به این حقیقت جلب می‌کنیم که مجاهدین بایستی به‌عنوان یک نیروی مقاومت یا دست‌کم به‌عنوان یک سازمان سیاسی پناهنده در عراق بدرسمیت شناخته شوند».

«خاطرنشان می‌کنیم که گنجاندن مجاهدین در لیست‌های تروریستی ایالات متحده و اتحادیه اروپا و غیره، محصول یک پروسه قضایی نیست و لذا نمی‌تواند ملاک رفتار با مجاهدین مستقر در عراق به‌مثابه یک کشور تحت اشغال قرار گیرد».

«توجه نیروهای ائتلاف را به ضرورت احترام به حق آزادی بیان افراد قرارگاه اشرف و

پایان دادن به ممنوعیت‌های غیرقانونی و ممانعت از دسترسی آزادانه مجاهدین به رسانه‌ها، جلب می‌نمایم».

«توجه دولت آمریکا را به این حقیقت جلب می‌کنیم که حفاظت و امنیت افراد قرارگاه اشرف به عهده نیروهای آمریکایی است و تحویل تمام یا بخشی از آنها در قرارگاه اشرف به اتوریته محلی عراقی بعد از اول ژوئیه ۲۰۰۴ یا تا هر زمان که اراده و قدرت دولت محلی برای اعمال کنوانسیون‌ها و استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر و قضایی، به‌اثبات نرسیده باشد، نقض آشکار کنوانسیون‌های ژنو، کنوانسیون منع شکنجه و قوانین بین‌المللی انسنادوستانه است».

۲۴- در سال گذشته نظریه حقوقی توسط اساتید و حقوقدانان تراز اول جهان تدوین و منتشر گردید: نظریه پروفیسور شریف بسینی (در آمریکا)، نظریه مشتک لرد اسلین (در انگلستان) و پروفیسور دوکارا (در فرانسه) و نظرگاه پروفیسور اریک دیوید (در بلژیک) که سرشاس‌ترین نظریه‌پردازان علم حقوق در دنیای معاصر هستند.

در نظریه متفن پروفیسور بسینی حق مجاهدین که به‌رسمیت شناخته‌شدن به‌عنوان یک «جنبش آزادیبخش» است، خاطر نشان شده است:

«هدف اعلام‌شده مجاهدین سرنگونی رژیم ملاها در ایران است. ارتش آزادیبخش ملی ایران در ژوئن ۱۹۸۷ از پایگاه‌های عراق تشکیل شد و از این پایگاه‌ها برای انجام بیش از صد رشته عملیات نظامی علیه ارتش ایران استفاده کرد. در جنگ خلیج (۱۹۹۱-۱۹۹۰)، مجاهدین دخالتی نداشتند و در هیچ عملیات نظامی به نفع هیچ یک از طرفین درگیری شرکت نکردند. قبل از شروع آخرین درگیری نظامی (۲۰۰۳)، مجاهدین اعلام بیطرفی کردند و گفتند که در پایگاه‌هایشان باقی خواهند ماند. در حین درگیری بین اعضای ائتلاف و ارتش عراق و بعد از آن، ایالات متحده مجاهدین را در قرارگاه اشرف سرجمع کرد. آنها هم‌چنین خلع سلاح شدند».

«مجاهدین «متعلق» به/ یا «تشکیل‌دهنده بخشی» از/ ارتش عراق نیستند. مجاهدین هرگز در ارتش عراق مجتمع نشده‌اند. آنها همیشه کاملاً مستقل باقی مانده‌اند، و این موقعیت خاص توسط عراق به‌رسمیت شناخته شده بود».

«این که مجاهدین یک «نیروی مستقل سیاسی» هستند، در ژوئیه ۱۹۸۸ توسط رئیس‌جمهور عراق گواهی شده بود. هم‌چنین در نامه‌یی به‌تاریخ ۹ دسامبر ۲۰۰۲ که توسط سرلشکر حسام محمد امین، مدیر کل بازرسی کل جمهوری عراق، امضا شده، با اشاره تأییدآمیز به بیانیه قبلی (در تاریخ ۵ دسامبر ۱۹۸۸)، گفته شده است: «قرارگاه‌های متعلق به سازمان مجاهدین خلق ایران قرارگاه‌هایی هستند که عراق استفاده از آنها را بدون هیچ دخالتی از سوی خود مجاز دانسته است».

«استقلال عمل نه تنها توسط جمهوری عراق به‌رسمیت شناخته شده و مورد احترام بود، بلکه توسط آنسکام (UNSCOM) نیز در راستای بازرسی تسلیحاتی‌شان در عراق به‌رسمیت شناخته شده بود. در گزارش ۱۵ دسامبر ۱۹۸۸ به شورای امنیت سازمان ملل متحد، مدیرکل آنسکام متذکر شد که پایگاه‌های متعلق به سازمان مجاهدین خلق ایران مورد بازرسی قرار نگرفتند، چون در حاکمیت دولت عراق نبودند، بنابراین، برای دستیابی به این پایگاه‌ها، آنسکام می‌بایست مستقیماً وارد مذاکره با مجاهدین می‌شد».

بقیه در صفحه ۱۲